

Pézsza Tibor

olimpia és világbajnok kardvívó, vívómester

Született, 1935. november 15.
Esztergom.

„A kardvívás tábornoka”

Olimpiai és világbajnok, minden idők egyik legsikeresebb magyar vívója.

A jelen idő legnagyobb magyar kardvívó szaktekintélye!

18 évesen Esztergomban kezdett vívni, majd 1957-től a Bp. Honvéd versenyzője lett.

Szűts Jánostól tanulta a vívás tudományát és a vívás oktatását is.

1957-ben, 1959-ben, 1961-ben csapatban aranyérmeket szerez az universiadén.

1962-ben tagja volt a világbajnokságon második helyen végzett csapatnak.

Pézsza Tibor

1964-ban a Tokiói olimpián egyéniben aranyérmes lett!

1966-ban csapatban világbajnok.

1970-ben egyéniben világbajnok!

1973-tól visszavonult a versenypottól és edzősködéssel kezdett foglalkozni.

1978 és 1982 között a kard válogatott szakágvezetője volt.

1985-től 1989-ig Németországban dolgozott, de tevékenykedett Szaúd-Arábiában is.

1989-ben lett a Bp. Honvéd szaktanácsadója.

2005 óta a BSE keretein belül vezeti a Pézsa Tibor Vívóakadémiát, amely az utánpótlással foglalkozik. Manapság inkább kerüli a nyilvánosságot. De szerencsére rendszeresen megtalálható a vívóteremben ahol felveszi a mesterplasztront és oktatja azokat, akiket arra érdemesnek tart. Mestereket és vívókat egyaránt.

Anekdota Pézsa Tiborról:

„Ki az, aki unja?”

A tokiói olimpiai győzelme után újra edzeni kezdett mesterével Szűts Jánossal. Mestere, oda állt elé és csak ennyit mondott:

„ - *Semmi baj sincs Tibor, most már hogy olimpiai bajnok lettél, ráérsz megtanulni vívni!*”

S bizony több mint egy órán keresztül a fejbágást ismételtette tanítványával. Monoton másfélórás ismétlés után, Pézsa levette sisakját és odalépett mesteréhez:

„ - *Maistro, nem lehetne most már valami mást is csinálni, mert nagyon unom.*”

Szűts János mester ránézett és mosolygó szemmel csak ennyit válaszolt:

„ - *Ha kettőnk közül valaki unja, az én vagyok.*”

„Tusőr”

„*A lényege a dolognak az az, hogy nem csak azokból lesz a jó vívómester, teszem azt, aki Olimpiai Bajnok volt, meg Világbajnok volt, mert azokból lettek a világhírű mesterek, akik nem voltak Olimpiai Bajnokok, nem voltak Világbajnokok.*

Igen ám, de ezek igen nagy tusőrök voltak. Az azt jelenti, hogy amikor, mondjuk egy edzés után leálltak vívni egy pár tust a tanítvány a mesterrel, és akkor általában a mester hülyére verte a tanítványt.

És aztán volt nekünk egy híres Olimpiai Bajnokunk, a Gerevich Aladár. Ott van a fotón, a Szűts Jánossal (mosolyog). És én egyszer Tatán kérdeztem a Gerevichet, hogy:

- Aladár! Hát hogy van az, hogy ezek a nagyszerű mesterek, egyik sem volt Olimpiai Bajnok, meg Világbajnok?

Hát azt mondja, ez nem azt jelenti, hogy ezek nem tudnak ám találatot adni. Igen kiváló tusőrök. Például a Szűts Jánosnak olyan, furcsa hasvágása volt, hogy azt soha nem tudtam kivédeni. /Mondja ezt, egy nyolcszoros olimpikon/

Na most csak úgy hozzávetőlegesen elmondom, hogy én ezt a Gerevichet délutánonként, ha kétszer megvágtam, örültem nagyon. És Ő mondja azt, hogy a Szűts Jánosnak olyan különleges volt az a hasvágása, hogy azt nem tudta soha kivédeni.

De nálunk is előfordult sokszor, fölálltunk az iskola végén vívni. Egy tus, de csak a kéz, de csak a kéz volt találati felület (Pézsza mester a könyökétől a csuklójáig mutatja a találati felületet). És akkor fölálltunk ilyen távolságra és csak ez volt a találati felület (Terc állás. Belülről elüti az ellenfél tercét és visszacsap fentről az alkarra.).

És akkor ott álltunk. Akkor én nem mertem vágni, mert tudtam hogy kivédi a János. Akkor így csinált hogy: (Egyből vágott kézre alulról és nyújtja a kezét) ...és elment. Kész. Ott vágott, ahol nem vártam.

Na most más 1 tusra vívni, más 15 tusra vívni. Na most így kezet vágni csak az tud például, aki tudja a kardot fogni. Hát így ezt a vágást szinte nem is érzik. (Demonstrálja) Nem is érzed. Nem? És ez olyan gyors. Ugye? Ezt csak az tudja, aki jól fogja a kardot.

Na de most túl megyek. Hát ilyen messziről is lehet ám így vágni a kezet. (Hátrébb lép 2 lépést, majd egy nagyot lép előre és megcsinálja újra a vágást alkarra, alulról.)

Mosolyogva mondja: Ilyen messziről is lehet vágni. Hát erre kell megtanítani a tanítványt.

Na szóval ennyit a mesterekről. Nagyon nagy tusőrök voltak és oda vágtak a karddal, ahova akartak.”